

Efter at være blevet bekendt med Befolkningens Ønsker om Ændringer i og Tillæg til den nugældende Lovgivning om Fiskeriet i de fornævnte Vande besluttede Udvalget paa et Møde ved Rejsens Afslutning om Bord paa Fiskerikontroldamperen „Havørnen“, med hvilken man havde foretaget Rejsen paa Randers Fjord, at søge indhentet forskellige Oplysninger om Resebro Aalegaard, som Befolkningen ønskede erhvervet af Staten og nedlagt, samt om Frisenvold Fiskegaard, hvis Nedlæggelse ligeledes var et almindeligt Ønske.

Efter at der derpaa i Løbet af Sommeren var fremskaffet de ønskede Oplysninger og udarbejdet Udkast til Forslag til Revision af Loven om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaå m. m. og Udkast til Lovforslag om Salg af en Del af Frisenvold Fiskegaard, afholdt Udvalget i Løbet af Oktober Maaned en Række Møder til Drøftelse af disse Forslag. Da det er af Betydning for en effektiv Fredning over hele Landet at opnaa saavidt mulig ensartede Regler i samtlige Fiskerilove med Hensyn til visse Fiskearters Fredningstid og Mindstemaal og om Tilsynet med saadanne Bestemmelers Overholdelse, er der afholdt et Fællesmøde med et af Landbrugsministeriet nedsat Udvalg til Forberedelse af en Revision af Lov Nr. 109 af 4. Maj 1907 om Saltvandsfiskeri og Lov Nr. 110 af 4. Maj 1907 om Ferskvandsfiskeri, og paa dette Møde opnaaedes Enighed om i saa Henseende at foreslaa i alt væsentlig overensstemmende Bestemmelser optagne. Udvalgets Slutningsmøde, i hvilket Betænkning blev vedtaget, afholdtes den 17. November 1914.

Udvalget har herefter den Ære at afgive følgende Betænkning:

Blandt Befolkningen er det et almindeligt Ønske at bevare den særlige Lovgivning for Fiskeriet i Gudenaå og Randers Fjord. Man har i Udvalget været enig om, at der vil kunne opstaa betydelige Vanskeligheder, hvis Befolkningen skal være henvist til ved Regulativer at ordne Fiskeriet, og at de særlige Forhold i de paagældende Vande paakræver enten en særlig Lovgivning eller i hvert Fald Regulativer. Ved Regulativer vil der kunne fremkomme uheldige Delinger af disse Vande og de Interesser, der knytter sig til dem, og Udvalget har derfor været enig om at anbefale Opretholdelsen af den særlige Lovgivning, men samtidig foreslaa ophævet den Adgang til ved Regulativ at ordne denne Lovgivning, som der hidtil delvis har været Adgang til efter Lov af 18. Maj 1906 § 13. Udvalget har ment, at Særlovgivningen maatte være i sig selv nok, uden at der yderligere skulde kunne gøres særlige Undtagelser fra denne, og der har da heller ikke indtil nu vist sig nogen Trang i saa Henseende eller været fremsat Ønske herom fra Befolkningens Side. Endmindre er der kommet noget Ønske til Orde om at drive Fiskeriet som Andelsforetagende, og Udvalget har da heller ikke kunnet slutte sig til den af Dansk Ferskvandsfiskeriforening i Skrivelse til Landbrugsministeriet af 30. Juni 1913 fremsatte Tanke herom.

Medens Udvalget saaledes maa slutte sig til den hidtil gældende Opfattelse, hvorefter der bør opretholdes en særlig Lov, i hvilken den stedlige Befolkning har Adgang til at søge Oplysning om de for disse Fiskevande gældende Regler, og som kan passe paa Forholdene, der forsaavidt afviger fra Forholdene i det øvrige Land, som der her er Tale om en Del af Landets største og videst omfattende Aasystem, saa mener Udvalget dog, at en saadan Særlov efter Omstændighederne ikke bør baseres paa